

Den prøvelsesret der skal være jf. EU anerkendelsesdirektiv artikel 51 findes ikke i sager om autorisation af osteopater.

De krævede kvalifikationer, som ansøgeren skal besidde på professionsbachelorniveau (ifølge lovforslag 170 vedtaget maj 2018) for at opnå autorisation, er ikke defineret noget sted. Dermed lever autorisationsordningen for osteopater ikke op til definitionen af at være et lovreguleret erhverv. Da de krævede kvalifikationer ikke er defineret, kan disse ikke-definerede kvalifikationer ikke anerkendes efter anerkendelsesloven der ratificerer EU anerkendelsesdirektiv, som er et bindende retsinstrument som Danmark skal følge.

At autorisationsgrundlaget (uddannelsesbekendtgørelsen) og den kompetente myndighed (uddannelsesinstitutionen) mangler har medført at den pligtmæssige vurdering af ansøgernes uddannelseskvalifikationer aldrig er blevet foretaget af en til det kompetent myndighed iht. Lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer mv. i sager om autorisation af osteopater. For den kan ikke foretages når den kompetente myndighed og autorisationsgrundlaget mangler.

Klagemuligheden over vurderingen, der ikke foretages, er dermed også forsvundet. Det vil sige at samtlige sager om autorisation af osteopater, hvor afgørelserne træffes uden sagligt og lovligt grundlag ikke har nogen reel prøvelsesmulighed.

Sundhedsministeriet sylter klagesager i årevis og forholder sig ikke til konkrete klagepunkter over manglende legalitet.

Justitsministeriet og Folketingets udvalg henviser til at søge advokatbistand, men der meddelt afslag på fri proces. Prøvelsesretten der skal være iht. Grundlovens §63 findes dermed ikke.

Ombudsmanden nægter realitetsbehandle klagesager på fjerde-femte år.

Der findes ingen reel prøvelsesret i Danmark inden for rimelig tid.

EU anerkendelsesdirektiv artikel 51

Procedure for gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer

1. Den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten bekræfter modtagelsen af ansøgningen inden for en måned og oplyser ansøgeren om eventuelle manglende dokumenter.
2. Ansøgninger om tilladelse til udøvelse af et lovreguleret erhverv skal behandles hurtigst muligt, og værtsmedlemsstatens kompetente myndighed skal under alle omstændigheder senest tre måneder efter forelæggelsen af den fuldt dokumenterede ansøgning træffe en begrundet afgørelse. Denne frist kan dog forlænges med én måned i de tilfælde, der hører under kapitel I og II i dette afsnit.
3. Afgørelsen, eller mangelen på samme inden for den fastsatte frist, skal kunne påklages efter national ret.

Direktivet er et bindende retsinstrument.

Vh. Janne E. Høyrup

Osteopath D.O. MSCCO, MDO

www.bryggens-osteopati.dk

Tlf. +45 21 67 80 61